

1986. GADĀ IESNIEGTO PROJEKTU SARAKSTS

P = piešķirums

1.	Anšlava Eglīša un Andreja Jansona dziesmu spēles „Homo Novus” uzvedums Austrālijā. Austrālijas latviešu 36. Kultūras dienu rīcības komiteja — Adolfs Borkus (atbalsts uzveduma sarīkošanai).	\$2,750	P
2.	Baltijas Studiju fonds. Dr. Jānis Peniķis (atbalsts Baltijas Studiju fonda AABS darbības veicināšanai).	\$10,000	P
3.	Trimdas periodikas rokasgrāmata. Dr. Austra Rudzīte (atbalsts rokasgrāmatas pārrakstīšanai mašinrakstā).	\$17,990	P
4.	„Uz Zviedriju 1944./45. gadā — simts pārbraucēju atmiņas”. Valentine Lasmane (atbalsts grāmatas izdošanai).	\$3,000	P
5.	Latviešu skautu un gaidu 5. Lielās nometnes „Draudzības lokā” piemiņas izdevums. Ilze Smidchene (atbalsts piemiņas izdevuma izdošanai).	\$3,500	P
6.	Herdera Institūta materiālu mikrofilmešana. Dr. Andrejs Plakans (atbalsts Herdera Institūtā atrodošos Latvijas Valsts Vēstures Archīva materiālu saglabāšanai).	\$3,000	P
7.	„Latvijas neatkarības noriets 1939./40. gadā (Finis Lettoniae)”. Vilis Skultāns (atbalsts manuskripta sagatavošanai).	\$6,000	P
8.	„Baltu zemes šodien” — skatu materiāls par Latviju un Lietuvu šodien. Alfrēds Stinkurs (atbalsts nupat no Latvijas izvestu plašu slīdišu un fotografiju materiālu pārfotografēšanai un sakārtošanai izrādēm).	\$3,000	P
9.	Austrumkrasta vasaras vidusskolas Beverinas rotkalšanas darbnica. Dace Gulbe (atbalsts darbnicas iekārtošanai).	\$2,000	P
10.	Rietumkrasta vasaras vidusskolas Kursas valodas laboratorijas iekārtošana. Daira Cilne (atbalsts laboratorijas ieriču iegādei.)	\$2,000	P
11.	Apvienots tautas dziesmu tekstu un melodiju izdevums. Dr. Irēna Dunkele (atbalsts izdevuma sagatavošanai).	\$4,000	P
12.	Manuskriptu saliekamās mašīnas (laser printer) iegāde. Biruta Zommere (atbalsts aparātūras iegādei).	\$4,000	P
13.	Saglabāsim vērtības. Stanislavs Duļevskis (atbalsts maza metiena grāmatu iespiešanai).	\$4,000	P
14.	„Edītes Hauzenbergas-Šturmas vēstules Jānim Rudzītim 1947-1970”. Jānis Krēslīnš, sen. (atbalsts grāmatas izdošanai).	\$3,500	P
15.	„Struktūrālās un ekonomiskās pārmaiņas Latvijas lauksaimniecībā zem Padomju Savienības okupācijas”. Dr. Juris Zuševics (atbalsts rakstu krājuma materiālu sakopošanas un manuskripta sagatavošanas izdevumu segšanai).	\$1,200	P
16.	Profesora Jāņa Siliņa kapitāldarbs „Latvijas māksla 1800-1970”. Prof. Jānis Siliņš (atbalsts grāmatas trešā sējuma (1940-1970) iespiešanas izdevumu segšanai). Latviešu Fonda padomes iesniegts projekts.	\$5,000	P

1. ANŠLAVA EGLĪŠA UN ANDREJA JANSONA DZIESMU SPĒLES „HOMO NOVUS” UZVEDUMS AUSTRĀLIJĀ

Atbalsts uzveduma sarikošanai.

DARBA VEICĒJI: Austrālijas latviešu 36. Kultūras dienu rīcības komiteja, priekssēdis Adolfs Borkus, 12 Third Avenue, St. Peters, South Australia, 5069, Australia.

ADOLFA BORKUS SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: Anšlava Egliša un Andreja Jansona dziesmu spēle „Homo Novus” ir ļoti interesants un vērtīgs jaunums latviešu teātra pūrā. To nedrīkstētu atstāt aizmirstībai. Austrālijā, it sevišķi jauniešu vidū, radusies liela interese par šīs dziesmu spēles uzvešanu Adelaidē. Lai reālizētu „Homo Novus” tapšanu, ir jāiet pāri Adelaides robežām, iesaistot labākos no Austrālijas latviešu talantiem, it sevišķi no jaunākās paaudzes. Tieki izmeklēti piemēroti tēlotāji, dziedātāji un pārējais personāls. Viņi visi saplūdīs nometnē „Dzintari” pie Adelaides, lai prof. Māra Ubāna vadībā 14 dienās, strādājot 12 stundas dienā, šo uzdevumu sagatavotu. Tās nav mazas prasības; bez tam vēl klāt nāk ceļa naudas un uzturēšanās i-devumi, kas daļēji pašiem jāsedz. Tā kā lielākā daļa dalībnieku nāk no skolu jaunatnes bez ienākumiem, tad viņiem jāpalīdz finansiāli. Prof. M. Ubāns sedz savus ceļa izdevumus no Amerikas uz Austrāliju un atpakaļ. Tāpat viņš neprasā honorāru, bet ir karsts šī projekta aizstāvis.

Ir nodomāts „Homo Novus” sniegt trijās izrādēs Adelaidē, 36. Kultūras dienu laikā, t.i. 1986. gadā no 26. līdz 31. decembrim, kur to varēs noskatīties apmeklētāji no visiem Austrālijas centriem. Māris Ubāns ir izvēlējies augsta standarta galvenos tēlotājus, tāpat dekorātoru un choreografu, un par diriģētu pašu komponistu Andreju Jansonu, tā nodrošinādams patiesi vienreizēji labu uzvedumu.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$2,750.- kā neatmaksājamu piešķirumu ceļa un apmešanās izdevumiem, telpu īrei un dekorācijām, orķestra izdevumiem, administrācijai un nošu drukāšanai ar kopējo budžetu \$22,250.-

ATSAUKSMES: Aleksandrs Arvids Zariņš, LF pārstāvis Austrālijā: „Mūsu kultūras dienās apmeklētāji ierodas no visa kontinenta un arī no aizjūras. Sagatavošanā iesaistīti augstas kvalitātes mākslinieki no ASV — būs arī liela nozīme atsvešināšanās precesa mazināšanā. „Skripts” nenoliedzami sevišķi ieinteresēs jauniešus, kas lielā skaitā piedalīsies uzvedumā un arī būs skatītāju vidū, lasīt vēl citus autora darbus un par latviešu literātūru vispār. Pazīstot kultūras dienu rīcības komitejas priekssēdi A. Borku, varu liecināt, ka organizēšana un kalkulācijas ir pārdomātas un reālas.”

Prof. Jānis Priedkalns: „Dziesmu spēle „Homo Novus” ir jauna bagātība latviešu teātra mākslas pūrā. Projekts uzvest dziesmu spēli Austrālijā ir tā sajūsmīgās latviešu jaunos topošos aktierus, ka, blakus galvenajiem tēlotājiem un ievērojamam režisoram, dziesmu spēlē tagad paredzēts lielā skaitā iesaistīt latviešu skolu un studējošo jaunatni. Uzvedumā piedalās arī profesionāls orķestrīs. Aicinu

44

Latviešu Fondu atbalstīt šo jaunatnes sajūsmu piedalīties vērtīgajā kultūras pasākumā. Dziesmu spēles sagatavošanas darbs notiks Austrālijas latviešu jaunceltajos „Dzintaros”, kur latviskais gars valda stiprs un valoda skan tīra. Uz izrādēm sagaida arī daudz ārzemju viesu, ieskaitot PBLA valdes locekļus, kas Adelaidē pulcēsies savā sēdē.”

2. BALTIJAS STUDIJU FONDS

2. Atbalsts Baltijas Studiju fondam AABS (Baltijas Studiju Veicināšanas apvienības) darbības veicināšanai.

DARBA VEICĒJI: Darbu koordinē AABS birojs valdes pārraudzībā. Projektu pieteicis AABS sekretārs/kasieris Dr. Jānis Penīks, 1214 East Belmont Avenue, South Bend, Indiana, 46615.

JĀNA PENIKA SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: Latviešu Fonda ieguldījums Baltijas Studiju fondā (BSF) palīdzēs nodrošināt nācotni zinātniskam darbam rietumos par Latviju un pārējām Baltijas valstīm, tautām un vēsturi. Līdzšinējais darbs noritējis ar entuziasmu, bet bez drošas finansiālas bazes: AABS darbinieki strādājuši bez algas un zinātniekim trūcis atbalsta pētniecības darbiem. Tas tāpēc, ka šis ir jauns studiju lauks, kas vēl nav nodrošinājis līdztiesības universitatēs un citās pētniecības iestādēs. Lielai daļai speciālistu Baltijas studijas var būt tikai blakus nodarbošanās. Nesena analīze liecina, ka atbalsts no ārpuses ir absolūti nepieciešams. BSF izveidots, lai nodrošinātu šo atbalstu. Tā ienākumus izlietos, (1) lai uzturētu Journal of Baltic Studies, kas pauž jaunākos pētījumus zinātniskai pasaulei; (2) lai veicinātu un atbalstītu citas publikācijas Baltijas studiju laukā; (3) lai ar sēklas naudām veicinātu plašāku pētniecības projektu izstrādāšanu un līdzekļu sagādi pētniecībai; (4) lai profesionālizētu AABS biroja darbu. BSF vajadzību iestādījusi ASV valdības iestāde National Endowment for the Humanities (NEH) un uz plaša iesnieguma pamata piešķirusi BSF izveidošanai \$50,000.- ar noteikumu, ka AABS trīs gadu laikā jāsagādā trīsreiz tik daudz. LF devums būtu \$10,000.-, jeb 6.6% no savācamās summas; līdzīgas summas AABS pieprasa no lietuviešu un igauņu fondiem. Pieskaitot ar LF devumu iegūto NEH daļu un augļus, LF ieguldījums BSF trīs gadu laikā sasniegs ap \$15,000.-. Kopā ar citiem ziedojušiem tas gādās, lai Latvijas vārds arī turpmāk skanētu rietumu zinātnieku ausīs un apzinās.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$10,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu augšā aprakstīto mērķu sasniegšanai. \$120,000.- dotu AABS līdzekļu vākšanas kampani, \$50,000.- NEH sēklas nauda, \$20,000.- lietuviešu un igauņu fondi.

ATSAUKSMES: Biruta Abula, ALA Kultūras biroja vadītāja: „AABS vissekmīgāk populārizējusi rietumu pasaulē latviešu vārdu, veic internacionāli atzītus pētījumus, plaši pazīstama, stabila, aktīva zinātnieku, pētnieku, un mācības spēku apvienība. Ikviens latvietis var būt lepns un pateicīgs šiem nopietnā darba darītājiem. AABS

visus iecerētos pasākumus nevar veikt ar brīvprātīgo atbalstu, izdevumi arī palielinās. Baltiešu zinātnieki ir pelnījuši mūsu atzinību un arī finančiālo atbalstu, tā nodrošinot akadēmiskās pasaules izpratni. AABS ir ar tālejošu nozīmīgumu mūsu tautas nākotnes veidošanā."

Dr. P. Norvilis, Latviešu Akadēmisko Mācībspēku un Zinātnieku apvienības un Latviešu Humānitāro Zinātnu asociācijas vicepriekšsēdis: „Baltiešu zinātnieku kopējs forums vislabāk ir varējis pievērst visas pasaules zinātnieku uzmanību arī latviešu un Latvijas problēmām, un šobrīd latvieša vārds ir labi pazīstams šajās aprindās; arī pētniecības kvalitāte pacelta visai augstā līmenī. AABS materiālo iespēju uzlabojums ievērojami palīdzēs turpināt latviešu zinātnieku rosmes nākotnē.”

Dr. Līga Ruperte, PBLA Izglītības padomes priekšniece: „AABS ir vienīgā organizācija, kuŗa zināšanas par latviešu lietām paceļ akadēmiskā līmeni; no Baltijas studiju pētījumiem iegūst visa latviešu sabiedrība. BSF jāatbalsta ar visiem iespējamiem līdzekļiem, lai paplašinātu zināšanas un izpratni par baltiešiem, gan pašu, gan patvēruma zemju sabiedrībās.”

3. TRIMDAS PERIODIKAS ROKASGRĀMATA Atbalsts trimdas periodikas rokasgrāmatas pārrakstīšanai mašīnrakstā.

DARBA VEICĒJA: Dr. Austra Rudzite, Minsteres Latviešu ģimnāzijas bibliotēkāre un archīvāre, Weinburgstr. 52-24, 4400 Münster, West Germany.

LCK SAIMNIECĪBAS NOZARES VADĪTĀJA J. APINA SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: Rokasgrāmatu paredzēts izdot latviešu valodā, ar kuŗas palīdzību būtu iespējams sistēmatiski un ātri orientēties par pēckāra trimdas laika periodikas tematu un autoriem. Pēc šī darba jau ilgus gadus strādājis latviešu literātūras krājējs un pētitājs Alfrēds Stāks. Viņš chronologiskā secībā sakārtojis un izvērtējis trimdas periodiku no 1944. līdz 1976. gadam. Nāve viņa darbu pārtraukusi, tādēļ nepieciešams darba turpinātājs, kas savāktos materiālus papildinātu un sagatavotu iespiešanai un izdošanai.

Viņa uzsākto darbu turpinot, sistēmatiski jāizlasa, jāpārkārto un jāpārraksta atstātās 72 klasses, resp. 9000 lpp., viss jāsagatavo tā, lai darbu varētu iespiest.

Šāda rokasgrāmata būtu vērtīga vēsturniekim, literātūras zinātniekiem, valodas pētniekiem, kā arī politiķiem, kas nodarbojas ar Latvijas un Baltijas pagātnes politiskajām problēmām.

Manuskripta sakārtošanai vajadzīgi divi darba gadi. Šo darba laiku vācu valdība neatbalsta, bet rokasgrāmatas iespiešanai sagaidāms pabalsts. Trimdas periodikas rokasgrāmata ir vajadzīga visiem tiem rakstītājiem un runātājiem, kas apcerē latviešu garīgo, politisko un saimniecisko dzīvi dzimtenē visos laikos, tāpat trimdā. Mums trimdā, sevišķi pirmajos gados, bija cilvēki — aculiecinieki un speciālisti savās nozarēs. Tie visi rakstīja trimdas presē. No tās mēs varētu pasmelties, ja mums būtu saraksts, kas kur atrodams!

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$17,990.- kā neatmaksājamu piešķirumu, lai pārrakstītu materiālu no rokraksta

mašīnrakstā. LCK šādi līdzekļi nav pieejami.

ATSAUKSMES: Ilga Grava, Minsteres Latviešu ģimnāzijas direktore: „Stāka klasses ir vienreizīgs ziņu avots; pašreizējā stāvokli šīs klasses nav izmantojamas, arī papīrs drīz sairs. Dr. Rudzite šo projektu ir uzmanīgi plānojusi; varam paļauties, ka darbs tiks laikā paveikts, būs kvalitatīvi labs un attiecīgi kalpos savam mērķim.”

Ādolfs Šilde, mag. iur.: „Ierosinājums pelnī vislielāko ievēribu. Trimdas sākuma gados varējām lepoties ar ievērojamu presi; parādījās redzamu latviešu kultūras darbinieku raksti ar paliekamu nozīmi. Tagad atduramies uz grūtībām apzināt viņu atstātos darbus — iespiestais nav tikpat kā pārredzams. Ja izdots ar LF atbalstu iegūt mašīnrakstā tos rūpīgos rādītajus, ko sava mūža laikā sastādījis A. Stāks, tad jau tas pavērtu durvis tālākajam, atvieglojot pašreizējiem kultūras darbiniekiem un bibliotēkām darbu.”

4. „UZ ZVIEDRIJU 1944./45. GADĀ — SIMTS PĀRBRAUCĒJU ATMIŅAS” Atbalsts grāmatas izdošanai.

DARBA VEICĒJA: Valentine Lasmane, redaktrise, Kru thornsvagen 11 B, 191 53 Sollentuna, Sweden.

VALENTĪNES LASMANES SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: Latviešu pārbraukšana uz Zviedriju līdz šim (pēc 40 gadiem) ļoti maz dokumentēta. Vecākai paaudzei izmirstot, no viņiem iegūtās mutvārdi liecības var dot izkaisitajai jaunākai paaudzei zināmu ieskatu šai Latvijas vēstures posmā. Rīgā izdots Griguļa romāns izgaismoši laika darbibu savā politiskā virzienā. Es esmu savākusi pāri par 100 intervijas, atmiņu pierakstus un dienasgrāmatas no tā laika cilvēkiem; arī pati biju iesaistījusies Kurzemē bēgļu pārvešanas akcijā. Esmu iecerējusi to vairāk kā lasāmvielu, nevis kā vēsturisku darbu, lai gan vēsturniekam te būs daudz materiālu, uz kā balstīties. Manuscripts ir jau sagatavots.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$3,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu; tas segtu apmēram pusi no izdošanas izdevumiem, pārējais nāktu no personīgiem līdzekļiem un privātiem ziedojuumiem.

ATSAUKSMES: Imants Freimanis, Zviedrijas Latviešu Centrālās padomes valdes priekšsēdis: „V. Lasmane bija 1944. un 1945. gadā Kurzemes krastā viena no galvenajām personām bēgļu akcijā, to laivas sūtot uz Zviedriju. Dažkārt tas norisinājās ļoti drāmatiskos apstākļos. V. Lasmane mums Zviedrijā un arī Minsteres latviešu skolā ir labi pazīstama kā laba audzinātāja, aktīva sabiedriskā darbiniece un laba literāte. Viņas savāktais liecinieku krājums par bēgšanu uz Zviedriju būs labs vēstures materiāls par mūsu tautas šo vēstures posmu.”

Ilga Grava, Minsteres Latviešu ģimnāzijas direktore: „Pazīstu Lasmanu kundzi kā apzinīgu, mērķtieciņu plānotāju, jo viņa bija mūsu skolas latviešu valodas skolotāja, un arvien vēl palīdz, it sevišķi jaundibinātajā Sabiedrisko zinību institūtā. Nesen iznāca Valentīnes Lasmanes mācību grāmata latviešu valodai „Latviešu valodas mācība”. Tā ir ļoti teicami sakārtota, arī vairākās valodās

pārcelta. Ľoti lūdz piešķirt Valentinei Lasmanei vaja-dzīgos līdzekļus, jo viņas iecerētā grāmata būs vērtīgs vēsturisks dokuments.”

5. LATVIEŠU SKAUTU UN GAIDU 5. LIELĀS NOMETNES „DRAUDZĪBAS LOKĀ” PIEMIŅAS IZDEVUMS

Atbalsts piemiņas izdevuma izdošanai.

DARBA VEICĒJI: Skautu nometnes rīkotājs Jānis Zaļums, gaidu nometnes rīkotāja Ilze Smidchene, izdevuma redaktrise Elisa Freimane; I. Smidchene, 4932 North Bell Avenue, Chicago, Illinois, 60625.

ILZES SMIDCHENES SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: Latviešu skautu un gaidu 5. Lielās nometnes „Draudzības lokā” piemiņas izdevums iecerēts kā liela formāta brošeta, apmēram 150 lappušu bieza grāmata. Tajā būs siks nometnes apskats, kā rakstos, tā arī — galvenokārt — krāsu un melnbaltos foto attēlos.

Nometne notiks 1987. gadā no 22. līdz 30. augustam Amerikas skautu organizācijas īpašumā dienvidrietumu Mičiganā. Ceram, ka nometnē ieradīsies ap 500 latviešu skautu un gaidu no visas brīvās pasaules. Tie dzīvos septiņās apakšnometnēs (guntiņas, mazskauti u.t.t.). Izdevums atspoguļos iekārtu, ikdienas gaitas, nodarbibas un notikumus katrā no šīm apakšnometnēm, kā arī visas nometnes kopīgās ceremonijas un īpašos notikumus.

Izdevumu paredzēts iespiest apmēram 700 eksemplāros izdalīšanai pa vienam eksemplāram katram nometnes dalībniekam, bez tam — ieinteresētām bibliotēkām un organizācijām.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$3,500.- kā neatmaksājamu piešķirumu piemiņas izdevuma izdošanai. Izdevuma budžets aprēķināts uz \$7,000.- Starpību segs nometnētāju dalības maksas un sabiedrības atbalsts dažādu ziedoju mu un piešķirumu veidā.

6. HERDERA INSTITŪTA MATERIĀLU MIKROFILMĒŠANA

Atbalsts Herdera Institūta atrodošos Latvijas Valsts Vēstures Archīva materiālu saglabāšanai.

DARBA VEICĒJI: Herdera Institūta bibliotēkārs-lietpratējs G. Wörsters ar palīgiem — archīvu speciālistiem; A. Plakans, 2015 Cessna Street, Ames, Iowa, 50010.

PROF. DR. ANDREJA PLAKANA SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: 1940./41. gadā, sakarā ar baltvācu repatriēšanos no Latvijas, baltvāciešiem bija atļauts mikrofilmēt lielu daļu no Valsts Vēstures Archīva materiāliem. Šis 45 gadu vecās mikrofilmas pašreiz atrodas J. G. Herdera Institūtā, Mārburgā, Rietumvācijā. Herdera Institūts, kas kādreiz atradās Rīgā, pašlaik ir viens no galveniem Vācijā esošiem Austrumeiropas vēstures pētniecības centriem. Institūta speciālisti aplēš, ka mikrofilmu rullos ir apmēram kādi 500,000 atsevišķu materiālu lappušu uzņēmumi, vairumā par Latvijas teritorijas vēsturi pirms 20. g.s. Tas nozīmē, ka šī ir vienīgā kollekcija brīvajā pasaulē, kurā, bez Maskavas starpniecības, ir

pieejami pašreizējā Rīgas Vēstures Archīvā esošie dokumenti. Pirms 1978. gada, līdz kuŗam mikrofilmas varēja samērā brīvi lietot, tās izlietojuši latviešu vēsturnieki (E. Dunsdorfs, A. Plakans, u.c.), kā arī vācu vēsturnieki, rakstot un pētot Baltijas „guberņu” vēsturi. Kollekcijā var atrast tādus retumus kā 18. un 19. gadusimteņu dvēselu revizijas (kurās Kurzemes un Vidzemes iedzīvotāji uzskaititi pēc vārdiem, sētām, muižām, u.t.t.); arklu revīzijas no 17. un 18. gadusimteņiem, kas ir galvenie oriģinālavoti latviešu saimniecības un demografijas vēsturei šai laikmetā; luterānu baznīcas virsvaldes apraksti par atsevišķām latviešu draudzēm; kā arī pilsētu, muižu un tiesu archīvi. Tagad, 1986. gadā, mikrofilmas ir tik tālu novecojušās, ka, lai tās varētu lietot, tās vispirms ir jāattīsta kā papīra loksnes („hard-copy”) un jāiesien. Herdera Institūts šo darbu ir jau uzsācis ar saviem līdzekļiem, bet ierobežotu budžetu dēļ, attīstišana un iesiešana iet ļoti lēni. Starplaikā, mikrofilmas var izlietot tikai izņēmuma gadījumos.

Latviešu Fonds varētu šo oriģinālavotu („primary sources”) pieejamību latviešu vēsturniekim veicināt ar \$3,000.- piešķirumu Herdera Institūtam mikrofilmu attīstišanai un materiālu iesiešanai. Bibliotēkārs-lietpratējs G. Wörsters, kurš ar šīm mikrofilmām ir nostrādājis apmēram desmit gadus, ir gatavs ziņot fondam par darba norisi un aprakstīt sagatavotās kollekcijas daļas Journal of Baltic Studies. Wörstera līdzstrādniekam un Baltijas lietu pārzinim Guntaram Märtinsonam arī ir iespēja par šo kollekciju rakstīt latviešu valodā. \$3,000.- piešķirums varētu nozīmēt ap 18,000 lpp. sagatavošanu.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$3,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu darba veikšanai. Herdera Institūts arī nozīmē daļu no sava budžeta šim projektam katru gadu.

7. „LATVIJAS NEATKARĪBAS NORIETS 1939./40. GADĀ (FINIS LETTONIAE)” Atbalsts manuskripta sagatavošanai.

DARBA VEICĒJS: Vilis Skultāns, Eduard Ziegler Str. 32, 8060 Dachau, West Germany.

VIĻA SKULTĀNA SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: Šai darbā es iztirzāšu Latvijas bojā eju un tās iemeslus. Savā pētījumā balstīšos uz tā laika dokumentiem, liecinieku izteicieniem un paša pieredzi. Tiesības šo pētījumu apstrādāt zinātniskas disertācijas ietvaros esmu ieguvis Frankfurtes universitātē (Johann Wolfgang Goethe Universität, Frankfurt am Main) filozofijas fakultātes Austrumeiropas vēstures nodaļā. Lielu daļu nepieciešamo materiālu esmu jau savācis Latvijas sūtniecības archīvā, kā arī Public Record Office Londonā, Vašingtonas National Archives, Koblenzas Bundesarchivā, Bonnas Ārlietu ministrijas politiskajā archīvā un franču Ārlietu ministrijas archīvā Parizē. Manā rīcībā ir daudz ne-publicētu dokumentu, ko līdz šim nav izmantojuši ne latviešu, ne citu tautu vēsturnieki. Apskatāmais laiks ir piecpadsmit mēneši starp 1939. gada 15. martu un 1940. gada 17. jūniju. Darbā būs plaši iztirzātas lielvalstu 39. g. sarunas par Baltijas valstīm sniedzamām garantijām. Tāpat būs analizētas ārpolitiskās problēmas sakarā ~

50

Hitlera un Stalīna slepeno vienošanos. Tad Otra pasaules konflikta sākums, baltvāciešu repatriācija, padomju militārās bazes un somu-krievu ziemas kārš, kas viss uzlika ārkārtīgi smagas nastas Latvijas valdībai. Īpaša uzmanība būs veltīta Latvijas neatkarības pēdējo mēnešu tragikai pirms padomju iemaršēšanas. Noslēgumā būs plaša dokumentu publikācija. Darba nobeigšanai nepieciešams viens gads. Tas parādisies vienā no Rietumvācijas grāmatu serijām par Austrumeiropas vēsturi. Parallēli latviešu un vācu versijai gribu to likt tulkot angļu valodā.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$6,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu manuskripta sagatavošanai.

ATSAUKSMES: Guntis Priedītis, PBLA Sabiedrisko zinātņu institūta vadītājs: „Mag. iur. Vilis Skultāns lasīja 1985./86. mācību gadā lekcijas PBLA Sabiedrisko zinātņu institūtā Minsterē par Latvijas ārpolitiku neatkarības pēdējos gados un Latvijas okupāciju 1940. gadā. Viņš lielā mērā izmantoja savas disertācijas manuskriptu par Latvijas neatkarības norietu 1939./40. gadā.

Šī darba publicēšana būtu liels pienesums vēstures literātūrai un veicinātu ne tikai latviešu mācību institūtos izpratni, kāpēc mēs esam nonākuši situācijā kādā esam, bet papildinātu arī informāciju par Latviju internacionālā zinātniskā laukā. Apsveiktu, ja Latviešu Fonds šī iesākta zinātniskā darba īstenošanu atbalstītu.”

V. Kreicbergs, Latvijas sūtniecības darbinieks ASV:
„V. Skultāns savam pētījumu objektam pieiet ar lielu nopietnību un šķiet ir atradis labu tiesu vēstures materiālu, kas nav publicēti latviešu darbos.

Par viņa publicista spējām, domāju, ka var labi spriest pēc viņa rakstiem, kas pēdējos gados parādijušies „Laikā”.”

8. „BALTU ZEMES ŠODIEN” — SKATU MATERIĀLĀS PAR LATVIJU UN LIE TUvu ŠODIEN

Atbalsts nupat no Latvijas izvestu plašu slidišu un fotografiju materiālu pārfotografēšanai, sakārtošanai un sistematizēšanai, lai varētu ar to nākt atklātībā latviešiem visā pasaulē.

DARBA VEICĒJS: Alfrēds Stinkurs, Gosta Ekmans Vag 31, S-12654 Hagersten, Sweden.

ALFRĒDA STINKURA SNIEGTAIS PROJEKTA APRĀKSTS: Dzīvojot un darbojoties šeit rietumos, un apzinoties sevi kā latviešus, arvien vēršam savas domas un skatus uz mūsu dzimteni. Vienalga cik labi jeb pieņemami klātos latviskumam un latvietībā brīvajā pasaulē, Latvija ir viena — tāla no mūsu sapņiem un ideāliem, tāla no mūsu saprašanas, kādu mēs to vēlamies redzēt un milēt — brīvu, skaistu un tautisku. Viens no veidiem kā paturēt savu piederību tautai ir būt ar viņu — izjust, piedzīvot, zināt. Tas nozīmē, būt pēc iespējas dažādi un plaši informētam.

Dievs ir man klāt stāvošs, jo esmu varējis apskatīt Latviju tādu, kāda viņa patiesībā ir, nevis tādu, kādu to iztēlojas okupētās Latvijas varas turētāji. Vairākos gados ar fotoaparātu kaklā un azotē (dažreiz) esmu to apceļojis, iepazinis, iemīlējis, bet ne bez sāpes. Redzēto esmu

iemūžinājis filmās — melnbaltajos un krāsu negatīvos, kā arī slidētēs. Izcelojot uz rietumiem š.g. Puteņu mēnesī esmu sev līdzī atvedis ap 2000 krāsu slidišu, kā arī daudz negatīvu filmu, un fotografiju. Piedevām, rietumos ir vēl vismaz kāds 1000 krāsu slidišu, kurās palēnām, pamazām daudzos gados ir tikušas izvestas ar sakarīgu un jēdzīgu cilvēku palidzību, un ir manis fotografētas. Tagad ir pienākums rūpēties par visa šī materiāla saglabāšanu. Slidites, publiski rādītas, ātri sabojājas, pazaudejot krāsas. Tātad ir jāpagatavo kopijas, kurās glabātos archīvā. Kad tas veikts, nākošais solis būtu visa nepieciešamā sagāde, lai tāda demonstrēšana atklātībai piepildītos. Manos tuvākajos nākotnes nodomos ietilpst dažādu, no latviešiem apdzīvotu, zemju apmeklēšana, slidišu rādišana un komentēšana — atreferēšana.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$3,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu skatu materiālu pārfotografēšanas darba veikšanai.

PIEZĪME: LF padome šī projekta priekšdarbu ievadam š.g. pavasarī piešķira \$2,000.- sēklas naudas atbalstu.

9. AUSTRUMKRASTA VASARAS VIDUS-SKOLAS BEVERĪNAS ROTKALŠANAS DARBNĪCA

Atbalsts darbnīcas iekārtošanai.

DARBA VEICĒJI: Rotkali Aleksandrs Pariņš, Olgerts Kutcers un Alfons Mednis; direktrise Dace Gulbe, P.O. Box 115, Skippack, Pennsylvania, 19474.

BEVERĪNAS DIREKTRISES DACES GULBES SNIEGTAIS PROJEKTA APRĀKSTS: Beverīnas vidusskolā mācās 50-60 skolēnu. Tiešās skolas mācības tiek papildinātas ar obligātām nodarbibām interešu grupās, kas notiek pēcpusdienās pēc skolas. Skolēnu aptaujas rāda, ka viena no visvairāk pieprasītām interešu grupām ir rotkalšana. Nodarbibas šajā interešu grupā pašreizējā izkārtojumā ir ierobežotas piemērotas darbnīcas iekārtas trūkuma dēļ. Par instruktoriem aicinātie rotkali nem līdz paši savus darba rikus, kā skolēniem gan dod iespēju vērot rotu kalšanu, bet neļauj viņiem piedalīties darbā tik aktīvi, kā tas būtu vēlams.

Pieprasīto atbalstu ir paredzēts izlietot rotkalšanas darbnīcas iekārtas (darba rīku, galdu u.c.) iegādāšanai. Darba rīku un iekārtas izvēle tiks izdarīta sazinā ar instruktoriem A. Pariņu, O. Kutceru, A. Medni un J. Klaviņu. Pēc mazākiem pārkārtojumiem, darbnīcu varēs iekārtot ēkā, kas jau atrodas Beverīnā. Nopirkta iekārta paliks Beverīnas pārvaldes zinā un, pēc vasaras nometnes slēgšanas, tiks uzglabāta kopā ar citiem mācību līdzekļiem lietošanai nākošajā gadā.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$2,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu darbnīcas iekārtošanai. Pusi no paredzētiem \$4,000.- kopējiem izdevumiem segs no Beverīnas budžeta.

ATSAUKSMES: Tālivaldis Bērziņš, ALA Izglītības biroja vasaras vidusskolu nozares vadītājs: „No savas pieredzes, strādājot mūsu vasaras vidusskolās, zinu, ka mūsu jaunatnē ir samērā dzīva interese par mūsu etnogrāfiskām

vērtībām. Paplašinot etnografijas kursu Beverīnā, ie-skaitot pilnu laiku rotkaļu nodarbiņas, noteikti palīdzēs ieaudzināt dzīlāku jēgu un izpratni mūsu jauniešos par latviešu tautas vērtībām, un noteikti nostiprinās viņu latvisko pašapziņu. Bez tam dažiem skolēniem radīsies vēlēšanās turpināt rotkaļa izglītību un mums nākotnē izveidosies jauna rotkaļu paaudze. Lūdzu LF šo Beverīnas lūgumu ievērot."

Māc. Māris Kirsons: „Manās 10 vasarās Beverīnā, vai kā skolotājs sākumā, vai vēlāk direktors, ar lielu prieku esmu vērojis rotkaļu dedzību un bērnu interesi. Sevišķi nozīmīgi ir bijis tas, ka tie bērni, kuri neizceļas sportos, dziedāšanā, vai mūzikā ir atraduši sev vietu pie rotkaļiem. Varbūt, ka daži bērni ir pēc dabas kautrīgāki kā citi, un tomēr strādājot savā nodabā, bet ar cītiem kopā, viņi sāk iejusties sabiedrībā. Tas nenozīmē, ka tie, kam ir kēriens uz visu, nav gājuši rotas kalt.

Neizbēgama problēma ir bijusi „īstas” darbnīcas trūkums. Ar darba rikiem ir bijis tas pats, jo visu vajadzīgo meistari vienmēr nevar atvest līdz no mājām. Tāpēc es noteikti atbalstu šo pieprasījumu.

Vēl ir svarīgi paturēt prātā, ka bērniem rotas kaļot var mācīt vēsturi, ģeografiju, etnografiju, un tas tiek uzņemts bez pārāk lielam sāpēm.”

10. RIETUMKRASTA VASARAS VIDUS-SKOLAS KURSAS VALODAS LABORATORIJAS IEKĀRTOŠANA

Atbalsts laboratorijas ierīču iegādei.

DARBA VEICĒJA: Daira Cilne, 19222 Beckford Place, Northridge, California, 91324.

DAIRAS CILNES SNIEGTAIS PROJEKTA AP-RAKSTS: Ar 1986. gadu sākam Kursā mācīt fonētiku. Izrunas problēmas tiks teorētiski apskatītas klasē un skolniekiem tiks izskaidrots, kā skāņas veido latviešu valodā. Ar teoriju vien gan nepietiek, ir vajadzīga arī valodas laboratorija, kurā skolnieks var klausīties gan pareizu izrunu, gan savu valodu. Laboratorijai ir vajadzīgi īpaši magnetofoni ar austiņām un skaņu lentes — programma. Programmu iegādāsimies no Jāņa Riekstiņa Latviešu studiju centra. Rietummičīganās universitātē jau ilgāku laiku lieto laboratoriju kā valodas mācīšanas līdzekli; pasniedzēji atzīst, ka izrunu var pilnīgi izlabot ar tās palīdzību.

Magnetofonus un austiņas būtu jāpērk no „Sony” firmas. To ieteic gan Kalifornijas universitātes (LA), gan Vašingtonas universitātes laboratoriju vadītāji. Ir vajadzīga īpaša mašīna, jo ar parasto magnetofonu, skolniekam izdzēšot savu balsi, tiek izdzēsts arī skolotāja ierunātais paraugs. Mēs ceram iegādāties piecas šādas mašīnas, lai katrs skolnieks var paredzēto stundu skaitu laboratoriju izmantot. Šīs mašīnas ir pārvadājamas — nav vajadzīga īpaša iekārtošana, tā atkrit klašu telpu pārbūvēšanas izdevumi.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$2,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu laboratorijas ierīču iegādei. Šī summa daļēji sedz magnetofonu iegādi. Pārējo, tāpat programmu iegādi, segs Kursa.

ATSAUKSMES: Māra Soikāne-Trapāne, ALA Izglītības biroja vadītāja: „Mācot latviešu valodu atšķirīgu vecuma grupu bērniem ASV, tāpat ieklausoties un pētot izrunas attālināšanos no latviešu valodas izrunas normām citās trimdas zemēs, esmu konstatējusi, ka spēcīgi pasliktnījusies jauniešu izruna. Jaunieši un bērni latviešu vārdus izrunā pielāgojoties angļu, vācu, zviedru, spānu, franču u.t.t. valodu izrunas normām. Parasti vienas šādas grupas runātāji savu nepareizo izrunu nesadzird, jo visi runā „vienādi nepareizi”. Izrunas uzlabošana, tātad ir viena no latviešu skolu primāriem uzdevumiem.

Izrunu nevar ne uzlabot, ne izlabot bez īpašas sistēmas un konsekventas programmas. Pareiza latviešu valodas izruna jāmāca sistematiski un arī teorētiski (t.i., paskaidrot skolēnam, kur un kāpēc veidojas kāda īpaša latviešu skāņa). Tāpat jāpanāk, ka skolēns — salīdzinājumā ar pareizas izrunas paraugu — sadzird savas izrunas atkāpes no normas un tās pakāpeniski sāk izlabot. Šajā sakarībā jāpasvītro, ka šeit ļoti svarīgs faktors ir pareizas izrunas dzirdēšanas biežums! Nebūs iespējams sagādāt skolotāju, kas skolēnu priekšā atkārtotu kādas skāņas pareizo izrunu desmitām reižu pēc kārtas — ja būtu pieejama īpaša skaņu un valodas laboratorija ar austiņām, skolēns — programmas koordinētāja uzraudzībā — varētu netraucēti klausīties un atkārtot pareizas izrunas paraugu ļoti bieži.”

Biruta Zommere, ALA Izglītības biroja bij. vadītāja: „Latviešu valodas iemācīšana ir mūsu jaunajai audzei vispirmaiš mērķis. Valodas mācība vislabāk veicas, ja pielietojam jaunākās metodes, kurās izrādījušās par vērtīgām un ar kurām mūsu jaunieši jau mācījušies vietējās skolās. Latviešu valodas fonētika ir itsevišķi svarīga. Patskāņa īsums vai garums var mainīt visu teikuma saturu. Pat balss intonācija saturu var mainīt. Nav šaubu, ka latviešu valodas fonētiku vislabāk varētu mācīt ar vietējās skolās sekmiņi pielietotajām valodu laboratorijām. Valodas laboratorijas iekārtošana mūsu vasaras vidusskolā Kursā būtu milzu solis uz priekšu pareizas latviešu valodas iemācīšanai.”

11. APVIENOTS TAUTAS DZIESMU TEKSTU UN MELODIJU IZDEVUMS

Atbalsts apvienotā t. dz. tekstu un melodiju izdevuma sagatavošanai.

DARBA VEICĒJA: Dr. Irēna Dunkele, Geijersgatan 1nb, 7526 Uppsala, Sweden.

IRĒNAS DUNKELES SNIEGTAIS PROJEKTA AP-RAKSTS: Mūsu līdzšinējie tautas dziesmu publicētāji gājuši šķirtus ceļus — teksti izdoti atsevišķi (Barons, Švābe, Šmits, 1979. g. pasāktie jaunie izdevumi Rīgā), un tāpat izdotas atsevišķi melodijas bez tekstu variantiem, dažkārt publicējot tikai dziesmas pirmo pantu (Jurjāns, Melngailis, Vītolīņš).

Sie, citādi ļoti vērtīgie izdevumi, sniedz mums tomēr nepilnigu ainu par mūsu dziesmām. Lasot Barona tekstus, nezinām kā dziesmas skanējušas un dziedot Vītolīņa melodijas, pētnieks ilgojas redzēt arī Barona bagātīgo variantu klāstu; bet atrast Barona sējumos attiecīgo dziesmu prasa lielas pūles, un otrkārt — ne visiem ir minētie izdevumi pieejami. Latviešu valodā publicētie